

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.2. Ad idem elegans Tertulliani locus expenditur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

scilicet atque opprobriorum tolerantia. Siquidem *banquet* latitiam elegi. Hæc & plura Cyrillus.

In quem nempe sensum accipi possunt: & illa Simonis
 I. 4. c. 3. de Cassia, alioqui nonnihil difficilia, cum ait: *Impassibilis*
pendat in pœnis in animo Christus, excepto quod pro nobis datur,
sed non de pœnis in anima dolet. Amor suus insuperabilis non
permittebat animam dolere de pœnis. Eò videlicet, quod in
 supremo (quod ajunt) mentis apice, passiones suas summe
 nobis profuturas intelligens, eas approbaret, amaret, de
 illis lætaretur, & pro sua in nos charitate, sola mala nostra
 sentiret, non autem pœnas quibus nos ab illis redimere...
 quæ ideo utique etiam dulces essent amanti. Quò spectat
 & illud Seraphici Doctoris in Prologo sententiarum: *Dol-*
cissimus noster JESUS tantò circa nos afficiebatur teneritudo
amoris, ut non videretur ei grave, pro nobis sustinere extremam
& acerbissimum mortis genus.

§. 2.

Ad idem elegans Tertulliani locus expenditur.

I. de Pat. c. 3. **S**ed nervosè, ut solet, atque in rem præsentem appositè
 Smè Tertullianus; cum velut mirabundus quassillet,
 quando DEI filius nostrâ causâ mortem subiturus venerat,
 nunquid tamen subeunda morti etiam contumelijs opus fuerat,
 sed saginari (inquit) voluptate patientia discessurus volebat:
 Hinc enim esse, quod desuitur, verberatur, deridetur, sedit
 vestitur, sædioribus coronatur.

Bellè Tertullianus assignat Christo voluptatem patien-
 tiæ; quod (ut jam etiam ex S. Cyrillo vidimus) opprobria
 & cruciatus reputaret delicias suas; & hoc velut cibo je-
 cundissimo ac suavissimo libenter ac cupidè velceretur.
 Quod ipsum ut etiam significantiùs exprimeret, saginandi
 verbo eam in rem aptè usus est, nempe ut illud essiceret:
 veluti in animali saginando deligendus est cibus conveni-
 ens,

ens, & ad ejus genium atque naturam præsertim accommo-
 datus, isq; non malignè aut exiliter, sed identidem & co-
 piosè ingerendus: ita Christo Domino dolores & contu-
 melias fuisse pro epulis exquisitissimis & desideratissimis, ut
 quæ ad ejus palatum ac gustum maximè facerent; eaq; non
 parcè, ut averfanti, sed (præsertim extremo tempore) effu-
 sè & largiter, velut eorum appetentissimo, ingesta fuisset.
 Itaque se minùs intelligendum putavit homo acutus, si di-
 ceret vel cum Apostolo, DEI Filium gustasse mortem, vel
 Prophetæ phrasi fuisse saturatum opprobrijs; sed ijsdem sa-
 ginari voluisse dixit, pleniore vocabulo: quem eà in parte
 imitari visus est S. Augustinus, dum dixit: vitulum sagina-
 tum de Evangelio, esse ipsum Dominum, secundùm carnem ^{l. 2. 44. E-}
^{Aug. 9. 33.}
 opprobrijs satiaturum.

Ad extremum observa vim voculæ, quam, rei altius
 exaggerandæ jam laudatis verbis Tertullianus intexuit: *Sa-*
ginari, inquit, *discessurus volebat*. Quod enim adjungit,
discessurus; si autorem assequor, eò id referre, idq; elegan-
 ter significare visus est, ac si diceret: Ut qui certi cibi po-
 túsve gustu capiuntur, ijs se cupidiùs largiùsq; explere a-
 mant, si hanc sibi extremam usuram fructumve eorum fore
 sentiant; ut si demigrandum sit in eas terras, quibus earum
 rerum nulla copia futura sit: haud aliter Salvatorem no-
 strum, qui incommoda mortalis vitæ de Cælo experturus
 advenerat, eorumq; fructu ac dulcedine mirificè tenebatur,
 discessurum jam in regionem, ubi eorum expers ac vacuus
 futurus esset, voluisse voluptate patientiæ avidiùs expleri at-
 que exaturari, quando id extremum per vitam mortalem
 liceret.

Jam demum videor intelligere, Salvator mi; quid esset,
 cur in terris agens, ita vitæ commoda refugeres, neque no-
 stras tantùm averfere delicias, sed etiam cibi necessarij,
 seu oblivio quandoque, seu fastidium te caperet, ac tandem
 (quod

Heb. 12. (quod tuus ait Apostolus) proposito tibi gaudio, crucem, ejusque confusionem atque ignominiam præoptares. Nimirum cibum habebas manducare quem nesciebamus, incognita nobis gaudia gaudebas, alibi dapes ac delicias atque oblectamenta inveniebas. Vexari, affligi, crucifigi, mori, hunc cibum tuum, hoc balneum, hoc gaudium tuum appellabas; his tuam orexin atque appetentiam, cæterorum abstinens, reservabas. Ut vel sic denique ostenderes in bonorum ac gaudiorum delectu errare turpiter Adæ filios, & eorum instar, infectum habere ac vitiatum gustatum cordis; ac demum si partem tecum ac societatem vellimus habere, prius intrandum nobis in gaudium in cruce patientiæ quàm in gaudium in cælo regnantis.

§. 3.

Eadem veritas ex Apostoli verbis elicitur.

Sed luber rem omnem ex ipsa Divina Scriptura conficere, & eoque mentem religiosam ad idem studium parensque sensus extrimulare.

Ut enim jam illa non proferam; exultasse Christum, instante passione suâ; sive cum dixit Luca 10. *Confiteor tibi Pater;* ut quidem censuit S. Cyrillus; sive cum Joannem rogavit Patrem: *Et nunc, clarifica me tu Pater;* ex more abferenda S. Chrysostomi interpretatione: Ponderanda sunt duntaxat verba S. Apostoli ad Thessalonicenses scribentis, quibus eos comendat, quod tribulationes cum gaudio spiritus sustinendo, in eo facti sint ipsius Domini imitatores. Ita

1. Theff. 1. enim ait: *Et vos imitatores nostri facti estis & Domini, exipientes verbum in tribulatione multa, cum gaudio Spiritus sancti.* Ubi dum aliam nullam assignat imitandi Domini rationem, nisi quod magno animi gaudio tribulationes sustinerint, manifestum relinquit, & ipsum Dominum ingenti gaudio excepisse passiones suas, & hilarem ejus in adven-